

ישראל הר : שאנדו לי, שבו עלו

פניך שאקדו לי

בארב זה

שבו עלו

מתחתיות שנקים

חפש. קצל בהונות, קבתי אל הדוקן

ממנו ברת צצוצ לילד

ולי כוכבך האדם הושקת.

פניך מול פני.

— ספר לי משהו יפה.

ואצבעותי החושקות את ורופך

אלמות כשפתי.

בדרךך

ראינו אקנריום קטן

ובתוכו דגים מוזרים ונפים

שמחים וצוחקים. צצוכים ובוכים.

האחד כמעט אבד בין צוקי האלמגים

ואינני יודע אם רסקת אותו

או בנת לו.

כשהלקת טיה קבר לילה.

נתת לי אסימון.

בצדו האחד טבוע דיוקן נצרה ונר על מצחה

מעברו האחר

שופר וצננים ופרחים

נאני דברתי.

(מתוך כ"ז שירי „אביון לפני ניצה“)